

ทำความรู้จักกับ Beall's list

LIST OF STANDALONE JOURNALS

สามารถดูได้จาก <http://scholarlyoa.com/individual-journals/>

LIST OF PUBLISHERS

สามารถดูได้จาก <http://scholarlyoa.com/publishers/>

- จะเกิดอะไรขึ้นถ้าวารสารที่ใช้ตีพิมพ์ผลงานอยู่ใน Beall's list..... หน้า 1
 - โดย ศ.ดร.อุทัยรัตน์ ณ นคร และ รศ.ดร.พันธุ์ปิิติ เปี่ยมสง่า
 - มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักพิมพ์ผู้ล่าเหยื่อ (Predatory Publishers)..... หน้า 4
 - สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- วารสารสุ่มเสี่ยงที่ไม่ควรส่งบทความไปตีพิมพ์
 - (Beall's list of predatory publishers & journals)..... หน้า 6
 - โดย อาจารย์สุวิิต ศรีใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รวบรวมโดย

ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

25 มิถุนายน 2557

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าวารสารที่ใช้ตีพิมพ์ผลงานอยู่ใน Beall's list

ศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ ณ นคร

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(ffisurn@ku.ac.th)

รองศาสตราจารย์ ดร.พันธุ์ปิติ เปี่ยมสง่า

รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ฝ่ายสารสนเทศงานวิจัย

(pp@ku.ac.th)

งานวิจัยเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการแสดงความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำ ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมต่างๆ ด้วยการที่มหาวิทยาลัยเป็นสถานการศึกษาทำให้ผลงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยเผยแพร่เป็นบทความผ่านวารสารวิชาการ ซึ่งบทความต่างๆจะผ่านการกลั่นกรองโดยผู้เชี่ยวชาญในแวดวงเดียวกัน และการนำบทความต่างๆไปใช้ประโยชน์ก็จะสามารถตรวจสอบได้จากปริมาณการอ้างอิง (citation) จากบทความอื่น ทั้งนี้ การรวบรวมบทความนับล้านเรื่องจากวารสารในสาขาวิชาต่างๆในโลกที่มีนับหมื่นรายการไม่ใช่เรื่องง่ายนัก จึงมีองค์กรที่รวบรวมรายการวารสารเหล่านี้ เช่น ISI Knowledge และ Scopus ได้สร้างแบบจำลองเพื่ออธิบายความสำคัญวารสารแต่ละฉบับ จัดสร้างดัชนี (Index) ของวารสาร เช่น Science Citation Index และ Scopus เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณภาพวารสาร โดยดัชนีเหล่านี้มีหลักการเบื้องต้นคล้ายกันว่า วารสารที่ได้รับการอ้างอิงบ่อยกว่าก็จะถือว่ามีผลกระทบ (impact factor) สูงกว่า

impact factor สามารถช่วยนักวิจัยตัดสินใจได้ง่ายขึ้นว่าควรส่งผลงานไปตีพิมพ์ที่วารสารใด เพราะวารสารที่มี impact factor สูงกว่า ย่อมมีคนอ่านมากกว่า ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้มีแรงจูงใจให้มีการตีพิมพ์ในวารสารที่มี impact factor สูง หรือขั้นต่ำก็คือมีแรงจูงใจให้ตีพิมพ์กับวารสารที่ปรากฏในดัชนี

ด้วยแรงจูงใจดังกล่าวนี้ ก็ได้สร้างแรงปฏิกิริยาขึ้นมาเพื่อหาทรัพย์สินแทนจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการ โดยจะมีการสร้างวารสารใหม่ขึ้นมา ซึ่งมีการจัดการเป็นอย่างดี จนสามารถสร้างวารสารใหม่ที่ปรากฏชื่ออยู่บนดัชนี แต่มีข้อสงสัยด้านคุณภาพการประเมิน และวารสารเหล่านี้มีรายได้จากการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์สูงลิ่ว ในขณะที่ วารสารที่ดีโดยทั่วไปมักจะไม่ค่อยค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ กระบวนการเหล่านี้ นอกจากทำให้งานวิจัยขาดการประเมินที่เหมาะสม แล้วยังทำให้ องค์กรวิจัยต่างๆยังเสียเงินทุนวิจัยจำนวนมากไปอย่างไร้ค่า

Beall's list of predatory publishers (<http://scholarlyoa.com/publishers/>) เป็นรายชื่อสำนักพิมพ์ที่มี **แนวโน้ม**ว่าไม่ได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และอาจเป็นการหลอกลวงเพื่อหารายได้ ในบางกรณี อาจพบวารสารลักษณะนี้ ที่ไม่ได้ดำเนินการโดยสำนักพิมพ์ ก็จะมีบัญชีรายชื่อวารสาร (<http://scholarlyoa.com/individual-journals/>) แยกต่างหาก

รายชื่อเหล่านี้รวบรวมโดยบรรณารักษ์ของ University of Colorado Denver ชื่อ Associate Professor Jeffrey Beall โดยได้ review วารสาร และสำนักพิมพ์ จำนวนมาก และรวบรวมเป็นรายชื่อ สำนักพิมพ์/วารสาร ที่อาจจะเข้าข่ายวารสารที่ไม่ควรส่งรายงานไปตีพิมพ์ (Beall ไม่ใช่คำว่าหลอกลวง) เพื่อนักวิจัยจะได้ใช้ประกอบการพิจารณาว่าควรจะตีพิมพ์หรือเป็นกองบรรณาธิการ หรือเป็นผู้ประเมิน (reviewer) ให้หรือไม่ รายชื่อเหล่านี้มีการปรับปรุงเสมอๆ โดยมีการถอนออก หรือเพิ่มเข้าไปใหม่ และเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์

โดยหลักการคือ **แนะนำว่าไม่ควรตีพิมพ์วารสารที่ปรากฏใน Beall's list**

ข้อสังเกตง่ายๆ ของ วารสาร predatory publishers เหล่านี้ คือ

- เป็นวารสาร online เป็นส่วนใหญ่ อาจมีการพิมพ์เป็นเล่มบ้าง (ทั้งนี้ Beall สนใจเฉพาะวารสารที่เป็น online แต่ไม่ได้หมายความว่า วารสารที่ตีพิมพ์เป็นเล่มจะมีคุณภาพดีกว่า)
- เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ ในราคาสูง
- มีกระบวนการพิจารณาเรื่องเพื่อตีพิมพ์ รวดเร็วทันใจ อาจมีการประเมินบทความแบบอะลุ่มอล่วยและส่งให้ปรับปรุงบ้างพอเป็นพิธี
- สำนักพิมพ์ไม่มีชื่อเสียงในวงการ
- อาจตั้งอยู่ในประเทศที่ไม่น่าเชื่อถือว่ามีความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขานั้นๆ (กรณีนี้ไม่จำเป็นเสมอไป หลายสำนักพิมพ์ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ยุโรปบางประเทศ)
- หลายวารสารตั้งชื่อคล้ายคลึงกับวารสารที่มีชื่อเสียง เช่นเติม s ไปท้ายชื่อวารสารเดิม
- ใช้ภาษาไม่ถูกต้องมากมาย (ผิดไวยากรณ์/มีคำผิด) พบทั้งใน website และเรื่องที่ตีพิมพ์ ฯลฯ

วิธีพิจารณาของคุณ Beall ละเอียดกว่านี้มาก สามารถติดตามได้ใน blog <http://scholarlyoa.com/>

เนื่องจากการดำเนินการของ Beall ก็มีหลักการที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือได้ จึงทำให้ Beall's list ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการทั่วโลก อย่างไรก็ตาม Beall's list ไม่ได้บอกว่าวารสารเหล่านั้นไม่มีคุณภาพ ซึ่งอาจเป็นเพราะอาจนำไปสู่การฟ้องร้องกันตามมา จึงทำให้การนำ Beall's list มาให้นักวิจัยใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจว่าจะส่งตีพิมพ์ในวารสารใดถึงจะเหมาะสม (ทั้งนี้ วารสารในโลกที่ดียังมีอีกจำนวนมาก) และองค์กรที่ให้ทุนวิจัยก็สามารถลดความเสี่ยงที่ผลงานวิจัยที่ให้ทุนไปกลายเป็นงานที่ไม่มีใครยอมรับ โดยไม่สนับสนุนทุนวิจัยให้แก่นักวิจัยที่นิยมตีพิมพ์ใน Beall's list

แม้จะเป็นการยากที่จะห้ามไม่ให้ตีพิมพ์ในวารสารเหล่านี้ แต่ถ้าท่านเลือกจะตีพิมพ์ในวารสารเหล่านี้ ท่านก็อาจพบปัญหาดังนี้

- ผลงานไม่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ ทำให้เอาไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึง
 - การขอกำหนดตำแหน่งวิชาการ
 - การพิจารณาทุนวิจัย
 - การพิจารณารางวัล
 - การสมัครเข้ารับตำแหน่งในบางกรณี
 - ฯลฯ
- ขาดโอกาสในการปรับปรุงตนเอง
- อาจตกเป็นเครื่องมือของมิจฉาชีพที่หาโอกาสจากการต้องการตีพิมพ์ของนักวิจัย

หลายมหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ เพื่อยกมาตรฐานการวิจัยของสถาบัน และของประเทศ การตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่มีคุณภาพนี้ จึงเป็นอันตรายต่อระบบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของประเทศไทย

แม้ว่าการใช้ Beall's list อาจมีข้อสงสัยว่าทำไมถึงให้ความสำคัญสูง เมื่อเทียบกับองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือด้านการทำดัชนีมาอย่างยาวนาน เช่น Science Citation Index หรือ Scopus ทั้งนี้ จากการที่มีวารสารทางวิชาการเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นทวีคูณ ทำให้การประเมินคุณภาพอาจไม่สมบูรณ์แบบ อย่่างไรก็ตามเมื่อได้รับข้อมูลเพียงพอ ฐานข้อมูลเหล่านี้ก็จะถอดวารสารเหล่านั้นออกจากดัชนีอยู่เรื่อยๆ ดังนั้น Beall's list จึงเปรียบเสมือน จุดเริ่มต้นเพื่อให้เราสังเกตได้ว่าวารสารใดน่าจะไม่มีคุณภาพ ซึ่งในทางปฏิบัติก็มีความจำเป็นในการตรวจสอบว่าจริงหรือไม่

ทั้งนี้ ในสถาบันหลายแห่งในประเทศไทยได้กล่าวถึงการตีพิมพ์ไว้ คืบค้นจาก Google ได้ ดังนี้

Tags: Beall's list, impact factor, predatory publishers, Science Citation Index, Scopus

BY พันธุ์ปิติ เปี่ยมสง่า IN SLIDEBANNER, TISSAYA_CHECK, ข่าววิจัย, ภายใน มก. ON JANUARY 30, 2014

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (<http://www2.rdi.ku.ac.th/newweb/?p=8824>), สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2557

สำนักพิมพ์ผู้ล่าเหยื่อ (Predatory publishers)

ชุมชนวิจัยไทย คงจะรู้จักรายการรายชื่อสำนักพิมพ์ และ รายชื่อวารสารของ Beall เป็นอย่างดี (Beall's List) ซึ่งในขณะนี้ประชาคมวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั่วโลกกำลังตื่นตัวในเรื่องข้างต้นเป็นอย่างมาก จากข้อมูลชุด Beall's List of scholarly open-access publisherss ที่เป็นรายการรายชื่อสำนักพิมพ์ รายชื่อวารสาร ที่เข้าข่ายน่าสงสัย มีพิรุณ เป็นลักษณะจอมปลอม หลอกหลวง

บรรณารักษ์ชื่อ Jeffrey Beall (Metadata Librarian) แห่งมหาวิทยาลัยโคโลราโด เดนเวอร์ สหรัฐอเมริกา ได้เริ่มศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ predatory publishers ในปี 2008 ซึ่งจากเดิมที่สนใจ ติดตาม เรียนรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์งานวิจัยแบบเปิด (scholarly open-access publishing) มาก่อนหน้านั้น จากนั้นได้เริ่มเขียนบล็อกเพื่อแบ่งปันชุมชนวิจัยให้รับทราบและระมัดระวัง บล็อกของเขาได้รับความนิยมอย่างมีเสียงเชียร์ดังก้องจากประชาคมวิจัยทั่วโลก โดยมีการเผยแพร่รายการชื่อ สำนักพิมพ์ที่น่าสงสัยมีพิรุณ (ประมาณ 200 ชื่อสำนักพิมพ์และ 38 ชื่อวารสาร) ที่ <http://scholarlyoa.com/publishers/> โดยชุดล่าสุดเป็นของปี 2013 (เผยแพร่เมื่อ 14 มกราคม 2013)

ในการประชุม American Educational Research Association Meeting ณ กรุงวอชิงตัน ดี ซี เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2012 Jeffrey Beall ได้นำเสนอบทความเรื่อง Predatory Publishers and opportunity for Scholarly Societies สรุปเนื้อหาได้ดังนี้

ขณะนี้โลกของวงการวิชาการมีการปรับเปลี่ยนระบบการตีพิมพ์เพื่อสื่อสารและเผยแพร่ผลงาน โดยเป็นระบบการสื่อสารทางวิชาการแบบใหม่ที่เคลื่อนย้าย ออกจากธรรมเนียมเดิมที่เป็นมาอย่างยาวนาน มากกว่า 100 ปี อย่างเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ จากเดิมที่มีค่าธรรมเนียมในการเข้าถึง (toll-access) คือผู้อ่านจ่ายค่าเช่าอ่าน (สำนักพิมพ์แบบดั้งเดิมดำเนินการกึ่งผูกขาดในระบบการตีพิมพ์ผลงานวิจัย ทำให้อุตสาหกรรมการพิมพ์วิชาการทำกำไรสูงถึงร้อยละ 35) กลายมาเป็นรูปแบบการเปิดให้เข้าถึงอย่างเสรี (open-access, OA) คือผู้แต่งบทความจ่ายค่าตีพิมพ์ โดยที่ผ่านมานี้ มีคนไม่หวังดีจำนวนมากใช้ช่องทางนี้หาประโยชน์จากรูปแบบนี้ ด้วยการทุจริต ข้อโกง ต้มตุ๋น เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และในช่วงการเปลี่ยนถ่ายนี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรากฐานสังคมวิชาการอีกด้วย ขณะนี้สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัดแล้วว่า การตีพิมพ์ในรูปแบบนี้เกิดขึ้นในสาขาโดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์และแพทยศาสตร์ (STEM fields) รวดเร็วกว่าบางสาขา เช่น ศิลปะ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://stks.or.th/th/bibliometrics/10-science-and-technology-stories/3294-predatory-publishers.html>

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (<http://www.nstda.or.th/nstda-knowledge/10624-science-and-technology-knowledge-services>), สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2557

วารสารส้มเสี้ยวที่ไม่ควรส่งบทความไปตีพิมพ์ - Beall's list of predatory publishers & journals

อาจารย์สุวิต ศรีใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การที่มีเรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง อาจเป็นเพราะนักวิชาการมองเป้าหมายการตีพิมพ์ผิดเพี้ยนไป มองหา "ผลสำเร็จ" มากเกินไป จนละเลย "วิธีการ"

โลกทุนนิยมมีเกือบทุกอย่างไว้ซื้อขาย ถ้ามี Demand ก็มี Supply หรือ vice versa ไม่เว้นแม้แต่โลกของนักวิชาการที่สามารถตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารที่ "ดูเหมือน" มีชื่อเสียงได้ด้วยการจ่ายเงินแทนการรีวิวอย่างเข้มข้นตามวิถึปกติของการตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการโดยทั่วไป ซึ่งกิจกรรมแบบนี้เกิดขึ้นโดยวารสารหรือสำนักพิมพ์ที่ไม่ได้ดำเนินงานเพื่อประโยชน์ทางวิชาการอย่างที่ควรจะเป็นตามภารกิจ (Mission) การจัดตั้งวารสารวิชาการหรือสำนักพิมพ์และอาจเข้าข่ายการหลอกลวงเพื่อหารายได้จากนักวิชาการอย่างเราๆ

จริงๆ เรื่องนี้ปรากฏในวงวิชาการมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว แต่ผู้ที่เปิดเผยเรื่องราวเหล่านี้อย่างเป็นทางการคือ Jeffrey Beall นักวิชาการจาก University of Colorado Denver ที่ได้สืบสวนวารสารและสำนักพิมพ์ต่างๆ โดยการส่งบทความแก่ ภูผลการทดลองที่สามารถตรวจสอบได้อย่างไม่ยากนัก ไปขอตีพิมพ์ในวารสาร online open-access ซึ่ง Beall ได้รายงานเรื่องนี้ไว้ในวารสาร Science ท่านที่สนใจรายละเอียด ติดตามอ่านภาคภาษาไทยได้จาก "ที่นี่" ครับ

Beall ได้นำบทเรียนจากการทดลองดังกล่าวมาสร้าง "คู่มือ" แนะนำนักวิชาการอย่างเราๆ ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของวารสารประเภท "จ่ายดี ได้ตีพิมพ์แน่" และไม่ได้คำนึงถึงความเข้มข้นเชิงวิชาการมากนัก โดย Beall ใช้คำว่า "potential, possible, or probable predatory scholarly open-access publishers & journals" ซึ่งรายชื่อวารสารและสำนักพิมพ์ที่ปรากฏรายชื่อใน Beall's list of predatory publishers & journals จะถูกปรับปรุงเสมอๆ โดยมีการถอนออก หรือเพิ่มเข้าไปใหม่ และเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์

LIST OF STANDALONE JOURNALS สามารถดูได้จาก <http://scholarlyoa.com/individual-journals/>

LIST OF PUBLISHERS สามารถดูได้จาก <http://scholarlyoa.com/publishers/>

จาก List ดังกล่าวพบว่าบางวารสารที่มีชื่ออยู่ใน Beall's list ปรากฏหรือเคยปรากฏชื่อในฐานข้อมูลชั้นนำอย่าง SCOPUS ดังนั้น การเลือกพิจารณาวารสารและสำนักพิมพ์เพื่อตีพิมพ์บทความทางวิชาการสักเรื่อง คงจะดูแลว่าอยู่ในฐานข้อมูลดังกล่าว อย่างที่ผมเคยให้คำแนะนำไว้ "ที่นี่" คงจะไม่ได้แล้ว คงต้องดูด้วยว่าวารสารนั้นเป็นวารสารต้องห้ามที่ปรากฏอยู่ใน Beall's list หรือไม่ ถ้าใช่ก็ควรหลีกเลี่ยง

ด้วยความที่ผมอยากลอง ว่าจริงอย่างที่ "เขา" ว่าไว้หรือไม่ ผมได้ทดลองส่งบทความวิชาการชิ้นหนึ่งไปให้วารสาร online ฉบับหนึ่งในสายบริหารธุรกิจและการจัดการที่ปรากฏอยู่ใน Beall's list พิจารณาทบทวนเพื่อตีพิมพ์ วารสารดังกล่าว เป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล SCOPUS - Scimago Q3 ด้วย ปรากฏว่า

ประมาณ 1 สัปดาห์ ก็ได้รับข้อมูลตอบกลับ แต่ไม่ได้ส่งเป็นอีเมลตามปกติครับ ผมต้องเข้าไปเช็คเองใน เว็บไซต์ของวารสาร ผลปรากฏว่า status ขึ้นว่า "initial acceptance" และ รอกการจ่ายเงิน สิ่งที่เกิดสังเกต คือวารสารนี้มีที่อยู่ติดต่อกันให้ไว้เป็น "ประเทศสหรัฐอเมริกา" แต่สถานที่ที่ให้โอนเงินไป กลับเป็น "ประเทศปากีสถาน" ช่างน่าสงสัยจริงๆ

ผมเลยลองส่งอีเมลไปถึงวารสารว่า "ไม่แน่ใจว่าต้องจ่ายเงินค่า publication fees ด้วย เพราะใน author guidelines ไม่ได้ระบุไว้ และผมไม่ได้เตรียมเงินไว้จะทำอย่างไร" โดยในเว็บไซต์ระบุว่าจดหมายจะถูกตอบกลับภายใน one business day แต่อย่างไรก็ตามไม่มีอีเมลใดๆ ตอบกลับมา ต่อมาผมได้ถอนบทความออกจากการพิจารณา สิ่งที่น่าแปลกใจอีกอย่างคือ ในเว็บไซต์ดังกล่าว ไม่ได้ทิ้งร่องรอยใดๆ เกี่ยวกับ status การ submit บทความไว้เลย ซึ่งแตกต่างจากสำนักพิมพ์อื่นๆ ที่เคย submit บทความไป ซึ่งจะมี history ของแต่ละบทความอย่างชัดเจน

ครับ... ผมได้ลองด้วยตนเอง พบว่าวารสารเหล่านี้มีอยู่จริง

ผมได้ติดตามข่าวล่าสุดในเว็บไซต์ <http://scholarlyoa.com> พบข่าวที่น่าตกใจเกี่ยวกับผลพวงของการตีพิมพ์งานวิชาการในวารสารเหล่านี้ ซึ่งเป็นข่าวของอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในต่างประเทศ ที่ถูกกดดันให้ลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากเคยตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารเหล่านี้และได้นำผลงานดังกล่าวไปขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ ถึงแม้จะยังไม่มียี่สิบเรื่องราวทำนองนี้ในประเทศไทย แต่ผมคิดว่าใครก็ตามได้อ่านข่าวนี้ คงไม่คิดจะเอาหน้าให้การทำงานมาเสี่ยงกับเรื่องที่สามารถหลีกเลี่ยงได้เช่นนี้

การที่มีเรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นได้บ่อยครั้ง อาจเกิดจากสาเหตุเบื้องต้น 2 ประการครับ อย่างแรก คือ "ความรู้" เห็นว่าเป็นวารสารนานาชาติก็น่าจะ OK หมด ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบอะไรมากมายนัก อย่างที่สองอาจเป็นเพราะนักวิชาการมองเป้าหมายของการตีพิมพ์ผิดเพี้ยนไป มองหา "ผลสำเร็จ" มากเกินไป จนละเลย "วิธีการ" ซึ่งจริงๆ แล้ว การตีพิมพ์เมื่อมองในแง่ของกระบวนการแล้ว น่าจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดีมากๆ สำหรับการก้าวหน้าในงานวิชาการ เพราะเป็นกระบวนการ "สนทนา" กับนักวิชาการต่างๆ ทั่วโลก ทำให้เราได้มุมมองใหม่ๆ ลับคมสมองเตรียมความพร้อมในการเป็นนักวิชาการผู้ลุ่มลึกในศาสตร์ ถ้าปราศจากกระบวนการ review ที่เข้มข้น การตีพิมพ์คงได้ประโยชน์เพียงแค่อครั้งเดียวเท่านั้นเอง

เราลงทุนลงแรงกับการทำวิจัยไปมากกว่า 100% จะเอาผลตอบแทนเพียงแต่ 49% เท่านั้นหรือ

ขณะนี้ หลายมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีนโยบายชัดเจนแล้ว ที่จะไม่ Rewards การตีพิมพ์ในวารสารเหล่านี้ และ คุกคามยอมรับวารสารที่ตีพิมพ์ในสำนักพิมพ์ต้องห้ามที่อยู่ใน Beall's List of Predatory, Open-Access Publishers & Journals นี้ด้วยต่อไปอาจได้เห็นข่าวว่ามี การไม่รับพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการโดยใช้ผลงานตีพิมพ์ในวารสารเหล่านี้

ที่มา : <http://share.psu.ac.th/blog/education-research/32467>, สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2557